

mig over den Bausfr, Theaterbygningen er for
 Torvet, og da det er et Syn, som ikke godt
 kan skjules for de Fremmede, som komme fra
 Toldboden, har jeg lidt ønsket, at denne Thea-
 aterbygning maatte kunne blive fuldført, saa-
 ledes at den ikke længer blev staaende som et
 Skræmmebillede. Da Finantsloven forrige
 Aar blev forelagt det andet Thing, fandtes der,
 som man vil erindre, paa samme et Forslag
 om at eftergive Theatrets Gjæld til Sorø
 Akademi, for at det skulde kunne vinde Magt
 til at fuldføre denne Bygning. Den hvi-
 tterede Minister yttrede i denne Anledning — jeg skal
 med den hvi-terede Formands Tilladelse op-
 læse et Par Linier af Folkethingstidenden —:
 „Der er Ingen, som kan ville, at Kongens
 Nytorv skal have den Bausfr, som Theaterbyg-
 ningen nu frembyder“, og senere siger han:
 „Jeg skal, hvis jeg lever saa længe, næste Gang
 komme med et Forslag om, at Theaterbygningen
 endelig skal fuldføres“, og senere tilspier den
 hvi-terede Minister: „Det ligger for, at vi
 maae bygge Theaterbygningen færdig“. Den
 erede Formand for Finantsudvalget i Folke-
 thinget yttrede sig senere saaledes: „Saaledes
 som Theaterbygningen nu staaer paa Kongens
 Nytorv, kan den ikke blive staaende“. Da den
 hvi-terede Minister har yttret: „Hvis jeg lever
 saa længe, skal jeg næste Gang komme med For-
 slag om, at Theaterbygningen endelig skal fuld-
 føres“, havde jeg ventet, at der fra ham vilde
 være kommet et Forslag i denne Retning; dette
 er imidlertid ikke skeet, og jeg skal derfor ud-
 bede mig af den hvi-terede Minister oplyst om
 Grunden til, at dette Øste ikke er blevet ind-
 friet, og om der mulig kunde være Udsigt til,
 at det kunde skee paa den næste Finants-
 lov. — Til disse Bemærkninger skal jeg ind-
 skrænke mig.

Clausen: Det Endringsforslag, som jeg
 har stillet, træder frem under en anden Form,
 end jeg har bebudet, men Tanken er den selv-
 samme. Naar jeg nemlig først havde tænkt at
 stille Forslag til, at de 3000 Rd. skulde udgaae,
 saa var det langt fra min Tanke og mit Ønske
 at lægge nogenformhelst Hindring i Veien for
 en Prøvelse af Spørgsmaalet om Oprettelsen
 af Examenskommissioner; tværtimod, jeg be-

klager, at Sagen ikke tidligere er bleven sat i
 Bevægelse fra Regeringens Side. Denne Sag
 har en stor Vigtighed i og for sig, og den har
 tillige saaledes stude sig frem baade i mundt-
 lige og i skriftlige Forhandlinger og i Pressen,
 at den nu staaer paa Dagsordenen. Der har
 længe været et almindeligt Ønske om at faae
 Spørgsmaalet bragt under alvorlig Overveielse,
 og jeg skjønner ikke rettere, end at hos de akade-
 miske Lærere maae dette Ønske være mere levende
 end hos nogen Anden. For flere af disse,
 navnlig de theologiske, de juridiske, de me-
 dicinske Professorer, er det et besværligt
 og byrdefuldt Arbejde, der er paalagt dem
 som Examinatore, og Enhver vil føle,
 i hvilken Grad Arbejdet bliver byrdefuldere,
 naar det tillige er et utaknemmeligt Arbejde,
 naar det er en almindelig Mening, at deres
 Examination staaer, fordi de tillige ere Docen-
 ter, hindrende i veien for et frit og selvstændigt
 Studium. Det er ogsaa kun ved en ret alvor-
 lig og grundig Undersøgelse om det hele Spørgs-
 maal, at der kan blive bragt en Klarhed ind i
 Forestillingerne, hvortil der trænges i høi Grad.
 Der er uden Tvivl noget meget Illusorisk i det
 hos Mange saa stærkt fremtrædende Ønske, i
 den utaalmodige Hængsel efter disse Examens-
 kommissioner; de synes at mene, at der kun
 behøver at oprettes saadanne Kommissioner,
 for at der skal komme et nyt Opsving i det
 hele Studium, for at et frit og selvstændigt
 Studium skal fremblomstre. Illusionen er ganske
 forklarlig, fordi nemlig disse Kommissioner
 staae som et ubestemt og ubestemmeligt X; En-
 hver kan derfor forestille sig dem, som han vil,
 og udmale sig Virkningerne deraf saa lovende
 og gylndne, som han finder for godt. Jeg skal
 ikke her gaae ind paa Sagen selv, men dog
 gjøre een Bemærkning. For de akademiske Læ-
 rere staaer det som dobbelt Opgave, paa een gang
 at varetage Videnskabens og den akademiske
 Ungdoms Interesse, at tage et ligeligt Hensyn
 til Videnskabens Krav og til de Studerendes
 Krav. Ved den Veiledning, de meddele, maae
 de søge at tilbæne, tilkompe og tilpasse det
 videnskabelige Stof saaledes, at det bliver saa
 tilegneligt og saa frugtbart som muligt, og ved
 det, de som Examinatore kræve af de Stude-
 rende, maae de ligeledes tage Hensyn til den